

Missio Sakarja
Matti ja Estella Suomalaisella
Seurapuhe 17.2.2018.
Väinö Hotti

OMA TODISTUS

Väinö Hotti

Synnyin lihaan 13.3.1940 Haukivuorella. Hengestä synnyin 11.10.1961. Kotonani viljeltiin paljon Sanaa. Isä piti aamu- ja iltahartauksia. Itsekin luin Raamattua, mutta se ei avautunut. Jouduin nuorena miehenä henkiseen pimeyteen. Tajusin, että universumi oli ääretön, mutta en tuntenut Luojaa, Jumalaa. Tämä maailman ”tyhjyys” ahdisti minut lähes epätoivon partaalle. Samalla kipuilin ammatinvalinnan kanssa. Olin pimeydessä, josta en tiennyt poispääsyä. Mistä tulisi minulle apu?

Uudestisyntyminen

Maanantaina 11.10.1961 klo 17 koitti valo nuoren miehen pimeään sydämeen. Aloitin tuon päivän päiväkirjani tähän tapaa: **”Suurenmoinen päivä! Ihmeellinen päivä!”**

Pimeys poistui

”TULE SINÄKIN MINUN VIINITARHAANI!” (vrt. Matt.20:4). Kuulin taivaasta äänen, valo lankesi pimeään sieluni ylle. Oliko se ääni vai valo, vai molemmat – en tiedä, Jumala sen tietää. Sydämeni tunsu voimallisesti: vaivanaika on päättynyt! Lintu on vapaa!

Paavalin kokemus:

”Niin tapahtui, kun minä matkalla ollessani lähestyin Damaskoa, että keskipäivän aikaan yhtäkkiä taivaasta leimahti suuri valo minun ympärilläni; ja minä kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua?' (Apt.22:6,7).

Arjen keskellä

Olin Niilo – veljen kanssa purkamassa ”risuaitaa”. Ajoimme ”Poju” – hevosen kanssa aidaksia vanhaan navettaan. Olimme tyhjentämässä kumipyöräisiä kääryjä – silloin se tapahtui. En ole rohjennut kysyä Niilolta, näkikö hän mitään tai kuuliko mitään, kun itse koin voimakkaan taivaan kosketuksen. Nyt en voi asiaa enää varmistaa – Niilo nukkui pois su 11.2.klo 01.00.

Suora yhteys

En saanut kutsua kenenkään ihmisen kautta, vaan **suoraan Jeesukselta:**

”Sillä minä teen teille tiettäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmisten mukaista; enkä minä olekaan sitä ihmisiltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan Jeesus Kristus on sen minulle ilmoittanut” (Gal.1:11,12).

Kaksoiskutsu

Sain samalla kertaa pelastus- ja työkutsun. Nämä molemmat kipeät ongelmat saivat ratkaisunsa kertahetimitellä. Herra ohjasi myöhemmin Suomen Raamattuopistoon, josta valmistuin nuorisonohjaajaksi 1966. Toisaalta ratkaisu oli vieläkin laajempi. Koko elämä meni ”uusiin puihin”. Olen ahkeroinut tästä lähtien keskittyä Jumalan valtakuntaan. Rippikoulussa olen antanut rippikoululaisille muistoksi:

”Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan” (Matt.6:33).

Tämä lausehan merkitsee: kun etsit ensin Jumalan valtakuntaa, kaikki maallinen tulee siinä ohessa! Olen tämän itse voimallisesti kokenut – ja moni muu.

”minulle on avautunut ovi suureen ja hedelmälliseen työhön, ja vastustajia on paljon” (1. Kor.16:9).

Ratkaise

Olin varmasti tuolloin ”etsikkoajassa”. Kuitenkin koin, ettei minulla ollut vaihtoehtoja. Minua vedettiin elämään sisälle hellin käsin ja armollisesti. Koin kuin Luther: ”**Paratiisin portit aukenivat kertahetimitellä.**” Kaikki oli pelkkää evankeliumia ja armoa. ”*Muistan päivää autuasta, jolloin Jeesus löysi mun...*”

Uusi lehti kääntyi elämässäni; astuin uuteen aikaan, josta minulla ei aiemmin ollut mitään käsitystä. Tässä ei ollut pienintäkään vaatimusta. Olin pelkkä lahjan vastaanottaja.

Avuksi huutaminen

Ennen armon kirkastumista, minä muistin Raamatun lupauksen:

”Ja avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua” (Ps.50:15).

Huokasin taivaan puoleen: **Jos sinä Jumala olet olemassa, sinä tiedät, että minulla nyt on todellinen hätä.** Auta minua! Tuossa raamatunkohdassa puhuttiin hädässä olevasta ja tässä oli yhtymäkohta minun silloiseen tilaani.

Ei minulla silloin ollut mitään uskoa, mutta Jumala kuitenkin kääntyi armollisesti kurjan syntisen puoleen. En muista, kuinka pitkän aikaa tämän rukouksen kuulemisesta meni, kunnes valo koitti. Jumalan puhelinnumero on ollut yhdelle ja toiselle ratkaiseva uskonelämän alkuunpanija.

Lokaisesta liejusta

Olin kokenut ihmiselämän tärkeimmän asian, pelastumisen. Minut oli vedetty ”autuuden kalliolle”. Hartaan ja tuskallisen odotuksen jälkeen minut nostettiin lokaisesta liejusta pelastuksen kalliolle:

”Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni. Ja hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja asetti minun jalkani kalliolle, hän vahvisti minun askeleeni. Hän antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme. Sen näkevät monet ja pelkäävät ja turvaavat Herraan” (Ps.4:2-4).

Uusi virsi

Olin osannut aikaisemminkin tämän laulun, mutta nyt se pulppusi ensi kertaa **sydämestäni. Koin, että aivan uusi elementti, usko, oli tullut minuun.** Koko illan lauloin tuota laulua. Osaan monia virsiä ja lauluja, mutta tällä laululla on erikoisasema.

1. OI MINKÄ ONNEN, AUTUUDEN AIN USKO MYÖTÄÄN TUO, KUN ITSE HERRAN JEESUKSEN SE AARTEEKSEMME SUO. SE HUOLET, MURHEET LIEVENTÄÄ, SE TUSKAN MYRSKYN HILJENTÄÄ. JA TOIVON VAHVAN IKUISEN SAA HERRAAN USKOEN.

2. MÄ MYÖS SEN ONNEN SAANUT OON, SIKS VIRTENI NYT SOI. NYT HERRA KIITOS KAIKUKOON, KUN AUTUUDEN HÄN SOI. MÄ EESSÄ HERRAN KASVOJEN NÄIN KIITÄN, KERSKAAN, RIEMUITSEN: HÄN MULLE KATOOMATTOMAN TOI TAIVAAN TAVARAN.

3. NYT AUTUUDESTA RIEMUITSEN MÄ TÄÄLLÄ TOIVOSSA, MUT TÄYSIN VASTA TUNNEN SEN MÄ KERRAN TAIVAASSA. ON SILLOIN KIUSSAT PÄÄTTYNEET JA VAIVA, TUSKA, KYINELEET! EI PÄÄTY RIEMU MILLOINKAAN, KUN SINNE KÄYDÄ SAAN (HLV 295).

Rakkaus tuli minuun

Rakkaus valtasi minut. **Teki mieli syleillä koko maailmaa.** Laitumella oli Poju – hevonen. Teki mieli puhutella sitäkin: ”Jospa sinä Poju tietäisit, kuinka onnellista on olla uskova!”

Rakkaus Raamattuun

Aikaisemmin olin jo tutustut tuohon Pyhään Kirjaan, mutta en ollut siitä saanut irti enempää ”kuin hiiri kovasimesta”. Nyt Sana alkoi aueta samoin kuin aikoinaan **Paavo Ruotsalaiselle** seppä Högmanin kohtaamisen jälkeen:

”Kun sitten rupesin lukemaan Jumalan sanaa, niin oli kaikki kuin uutta painosta, enkä ole sen perästä tarvinnut keltään neuvoa kysyä, mutta olen yhdelle ja toiselle neuvon antanut.”

Todistamaan

Niilo – veljen jälkeen menin äidille kertomaan pelastumisestani. Seuraavana keskiviikkona todistin ompeluseurassa. Uskoontulostani on nyt kulunut jo 57 vuotta. Monenlaista on ollut taivalta ja harhailuakin, mutta Herra on uskollisuudessaan pitänyt tiellä.

Taivaallinen näky

Taivaallinen näky saattoi minut uskon tielle. Toisen kerran sain tämän näyn, kun oli kyseessä EKKLESIA (yksi seurakunta). Kumpikin näky velvoittaa – koska ne ovat lähtöisin taivaasta. Niistä ei voi tinkiä!

"Sentähden, kuningas Agrippa, minä en voinut olla tottelematta taivaallista näkyä"
(Apt.26:19).

Lue EKKLESIASTA enemmän Missio Sakarjan sivuilta: missiosakarja.net (valikko: ekklesia).
Kun olet nämä artikkelit lukenut, pääset varmuuteen oikeasta seurakuntaopista!

Viisi leipää ja kaksi kalaa

"Täällä on poikanen, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa" (Joh.6:9).

Missio Sakarjan sivuilla on paljon tekstiä, jotka olen tahtonut Raamatun pohjalta kirjoittaa.

Olen kokenut, että kaikkeen tähän olen saanut voiman ja kyvyn ylhäältä. Lukuisat kirjoitukseni tahdon nöyryin mielin jättää Vapahtajan käsiin viitenä leipänä ja kahdena kalana hänen siunattavakseen.

"Sillä mitä olen minä, ja mitä on minun kansani, kyetäksemme antamaan tällaisia vapaaehtoisia lahjoja? Vaan kaikki tulee sinulta, ja omasta kädestäsi olemme sen sinulle antaneet" (1. Aik.29:14).

Kaikkea, mitä ole kirjoittanut, tulee arvioida Sanan pohjalta. Niitä, jotka käyvät arvostelemaan meikäläistä, pyydän vielä kerran huolellisesti tutustumaan em. teksteihin:

"Jos minä pahasti puhuin, niin näytä toteen, että se on pahaa; mutta jos minä puhuin oikein, miksi minua lyöt?" (Joh.18:23).

SUHDE KANSANKIRKKOON

Kun ihminen tulee uskoon, hänen suhteensa kirkkoon yleensä muuttuu. Jotkut saattavat siirtyä vapaisiin suuntiin. Kansankirkossa uskova kokee "vilunväristyksiä". Tästä huolimatta moni uskova sinnittelee siinä mahdollisimman pitkään.

Kansankirkko on kummajainen, **jota Raamattu ei lainkaan tunne**. Ahkera raamatunlukija joutuu automaattisesti ristiriitaan kansankirkon kanssa. Kun kristinusko julistettiin Rooman valtionuskonnoksi 300 – luvulla, syntyi "epäpyhäallianssi".

Kansankirkossa uskovan omatunto joutuu venymään kuin "kuminauha". Moni uskova joutuu myös tällöin luopumaan Lutherille niin keskeisestä periaatteesta: *"On väärin ja turmiollista toimia omaatuntoaan vastaan."* Lisäksi uskovan viipyminen kansankirkossa merkitsee "älyllistä itsemurhaa".

Triplapotkut

Olen saanut kansankirkon puolelta kolminkertaisen lähtöpassin. Kansankirkko on oksentanut minut ulos:

1. Ylöjärvellä 1975 kirkkoherra (**Antero Honkkila**) ilmoitti yksikantaan, ettei seurakunnalla ole meikäläiselle käyttöä.

2. Juuassa kirkkoherra Martti Mulari kirjoitti kirkkoneuvostolle (21.1.1993): *"Ilmeiseltä näyttää, että nuorisotyö pärjäisi paremmin ilman nuorisonohjaaja Hottia."*

3. Kaaville muutimme 2000. Halusin toimia paikallisessa raamattupiirissä. Kirkkoherra (**Jari Muta**) delegoi likaisen työn piirin johtaja **Maire Lyytiselle**, joka kirjoitti erottamiskirjeen. Myöhemmin, kun Missio Savon johtajana oli Ossi Ikonen, lähtökäskey vahvistettiin. Ossi kysyi puhelimesta seurakunnan tiloja kokoontumiseen. Kirkkoherra tiedusteli: onko Väinö Hotti tulossa? Kun Ossin vastaus oli myönteinen, kirkkoherra epäsi tilojen käytön.

Kaiken tämän jälkeen minun oli helppo tehdä **luterilainen ratkaisu: ensin Luther erotettiin, sitten Luther erosi!**

"Pannakirjalla paavi oli muodollisesti ja juhlallisesti erottanut Lutherin roomalaiskatolisesta kirkosta. Mutta julkisesti polttamalla kanoniset lait myös Luther oli nyt omasta puolestaan muodollisesti ja juhlallisesti vapautunut paavista ja hänen kirkostaan" (**Carl Kretzmann**).

KAUTTA MAAILMAN PILKAN, VAINON

1. JOOSEF

*"Kerran Joosef näki unen ja kertoi sen veljilleen; sen jälkeen he vihasivat häntä vielä enemmän. Hän näet sanoi heille: "Kuulkaa, minkä unen minä olen nähnyt. Katso, me olimme sitovinamme lyhteitä vainiolla, ja katso, minun lyhteeni nousi seisomaan, ja teidän lyhteenne asettuivat ympärille ja kumarsivat minun lyhdettäni." Niin hänen veljensä sanoivat hänelle: **"Sinäkö tulisit meidän kuninkaaksemme, sinäkö hallitsisit meitä?" Ja he vihasivat häntä vielä enemmän hänen uniensa ja puheidensa tähden"** (1. Moos.37:5-8).*

2. DAAVID

*"Ja karkeloivat naiset virittivät laulun ja sanoivat: "Saul voitti tuhat, mutta Daavid kymmenen tuhatta". Silloin Saul vihastui kovin, sillä hän pani sen puheen pahakseen, ja hän sanoi: "Daavidille he antavat kymmenen tuhatta, ja minulle he antavat tuhat; **nyt puuttuu häneltä enää vain kuninkuus"** (1. Sam.18:7,8).*

*"Vihan sanoilla he ovat minut piirittäneet, ja syyttä he sotivat minua vastaan. **Rakkauteni palkaksi he minua vainoavat, mutta minä ainoastaan rukoilen**. He kostavat minulle hyvän pahalla ja rakkauteni vihalla" (Ps.109:3-5).*

3. JEREMIA

Jeremia tunnetaan "itkuprofeettana".

*"Voi minua, äitini, kun minut synnytit riidan ja toran mieheksi koko maalle! En ole lainaksi antanut enkä lainaksi ottanut; **kuitenkin kiroavat minua kaikki"** (Jer.15:109).*

4. JEESUS

”Hän kasvoi Herran edessä niinkuin vesa, niinkuin juuri kuivasta maasta. Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta; me näimme hänet, mutta ei ollut hänellä muotoa, johon me olisimme mielistyneet. Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, **jota emme minäkään pitäneet**” (Jes.53:2,3).

”Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä. Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa” (Joh.15:18,19).

5. STEFANUS

”Te niskurit ja ympärileikkaamattomat sydämeltä ja korvilta, aina te vastustatte Pyhää Henkeä - niinkuin teidän isänne, niin tekin. **Ketä profeetoista eivät teidän isänne vainonneet?** He tappoivat ne, jotka ennustivat sen Vanhurskaan tulemista, jonka kavaltaajiksi ja murhaajiksi te nyt olette tulleet” (Apt.7:51,52).

6. PAAVALI

”Me olemme havainneet, että tämä mies on ruttotauti ja metelinnostaja kaikkien koko maailman juutalaisten keskuudessa ja **nasaretilaisten lahkon päämies**, ja hän on koettanut pyhäkönkin saastuttaa. Sentähden me otimme hänet kiinni” (Apt.24:5,6).

”Mutta niinkuin lihan mukaan syntynyt silloin vainosi Hengen mukaan syntynyttä, **niin nytkin**” (Gal.4:29).

”Ja kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi” (2. Tim.3:12).

7. MARTTI LUTHER

”Mutta se, joka pyrkii olemaan mieliksi Jumalalle, saa ihmiset sydäntyneiksi vihollisikseen.”

”Ken vain on syntynyt ja elää Kristuksessa ja kerskaa tästä syntymästään ja jumalallisesta perinnöstä, saa vainoojakseen Ismaelin.”

”Samoin nykyään Lutherin nimi on maailman mielestä kaikkein vihattavin: se joka minua kiittää, tekee suuremman synnin kuin kukaan epäjumalanpalvelija, rienaaja, valapatto, huorintekijä, aviorikkoja, murhaaja, varas.”

”Vainoaahan ja surmaahan meitä maailma, vihaavathan meitä valeveljet mitä kiivaimmin, kauhistaahan meitä kamalasti sydämissämme saatana tulivuolineen vain sen vuoksi, että opetamme Kristuksen olevan vanhurskautemme ja elämämme.”

"Jumalattomien taas en mitenkään toivo niitä (ajatuksiani) hyväksyvän, vaan minä toivon niillä ärsyttävän heitä ja heidän jumalaansa, perkelettä."

8. PAAVO RUOTSALAINEN

"Salattu viisaus ei kenenkään tykönä säily muuta kuin sisällisessä ristin koulussa."

"Vävyensä Juhana Markkanen - - (ei) juuri muuta tiennyt appi vainajastaan sanoa kuin: 'immeinen hänkin oli'" (Saarisalo: Erämaan vaeltaja Paavo Ruotsalainen, s.286).

"Te ette osaa minua niin paljon häväistä ja halveksia, kuin minä luontoni ja syntyperäni puolesta tunnen itseni Herran edessä kelvottomaksi" (mt. s.343).

KAPINALIIKE

Savossa esiintyi virtaus, joka polki maahan kristinuskon ja teki sen luopiouskonnoksi. Tämä oppi perustui **STERNIN PUUHUN**. Kun varoitin näihin tilaisuuksiin menosta, muutamat suivaantuivat ja nousivat kapinaan. Vimmassaan he olivat meikäläistä haastamassa käräjille.

Alettiin kerätä nimelistaa asian tueksi. Kapinakenraalit kokivat harhaopista varottamisen näin raskaaksi rikokseksi! Raastupaan vaan!

On järkyttävää, että ihmiset, joille armo on kirkastunut kristinuskon sisällä, ovat valmiit hylkäämään sen harhaoppina. Hehän "ampuvat omaan nilkkaansa!"

Karjalan kapinalliset valitsivat myös itselleen uuden johtajan.

KAPINOINTI RAAMATUSSA

1. Israelilaisten kapina Moosesta vastaan

Kapinoita on ollut aikaisemminkin. Ei siis mitään uutta auringon alla! Israelin kansa seurasi aluksi kuuliaisesti Jumalan valitsemaa johtajaa Moosesta. Mutta sitten tilanne muuttui. Osa kansasta kyllästyi Mooseksen auktoriteettiin. Jo riittää! Tasa-arvovaatimus tuli esille: **"Ei Mooses ole kummempia kuin kuka tahansa meistä. Me emme alistu hänen paimennettäväkseen."** Syntyi kapina!

"Mutta Koorah, Jisharin poika, joka oli Leevin pojan Kehatin poika, otti Daatanin ja Abirammin, Eliabin pojat, ja Oonin, joka oli Ruubenin pojan Peletin poika, ja he nousivat kapinaan Moosesta vastaan, ja heihin yhtyi israelilaisista kaksisataa viisikymmentä miestä, kansan päämiehiä, kansankokouksen jäseniä, arvokkaita miehiä. Ja he kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan ja sanoivat heille: "Jo riittää! Koko seurakunta, he kaikki, ovat pyhät, ja Herra on heidän keskellensä. Miksi te siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yli?..."

Eikö jo riitä, että olet tuonut meidät tänne maasta, joka vuotaa maitoa ja mettä, hukuttaaksesi meidät erämaahan? Pyritkö vielä meidän valtiaaksemme?

(4. Moos.16:1-3, 13).

2. Juutalaisten kapina Paavalia vastaan

Paavali perusti Galatiaan kristillisen seurakunnan apostolisella arvovallalla. Tämän jälkeen Perkele lähetti Galatiaan agentteja, jotka hyökkäsivät julkeasti Paavalin apostolista arvovaltaa vastaan. Judaistit tahtoivat riistää Paavalilta apostolisen puvun.

”Valeapostolit pilkkasivat Paavalia galatalaisten kuullen tähän tapaan: Hän on äksypäinen ja riidankipeä mies: pikkuseikan tähden menee rikkomaan seurakunnissa vallitsevan yksimielisyyden, ja vain siitä syystä, että yksin on olevinaan viisas, yksin tahtoo arvonantoa osakseen - . Näin väärin syyttein tekivät hänet monen silmissä vihatuksi” (Luther: Gal. kirj.sel. s.584).

Kaikkialla, mihin Paavali meni, olivat juutalaiset pahaisina rakkikoirina hänen kimpussaan pyrkien torpedoimaan Paavalin apostolisen työn. Apostolien teot kertoo tästä korutonta ja lahjomatonta kieltään. Kristinuskko ja judaismi olivat sovittamattomat kuin ”tuli ja vesi”.

”Ja pitkän ajan kuluttua juutalaiset pitivät keskenään neuvoa tappaaksensa hänet. Mutta heidän salahankeensa tuli Sauluksen tietoon. Ja he vartioivat porttejakin yöt päivät, saadakseen hänet tapetuksi” (Apt.9:23,24).

”Mutta sinne tuli Antiokiasta ja Ikonionista juutalaisia, ja he suostuttivat kansan puolellensa ja kivittivät Paavalia ja raastoivat hänet kaupungin ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi” (Apt.14:19).

”Mutta Gallionin ollessa Akaian käskynhaltijana juutalaiset yksimielisesti nousivat Paavalia vastaan ja veivät hänet tuomioistuimen eteen” (Apt.18:12).

SOLI DEO GLORIA!

Yksin Jumalalle Kunnia!